सुराः समभ्यर्थयितार एते कार्यं त्रयाणामपि विष्टपानाम् ।
चापेन ते कर्म न चातिहिंस्रमहो वतासि स्पृहणीयवीर्यः ॥ २० ॥
मधुश्च ते मन्मथ साहचर्यादसावनुक्तो ऽपि सहाय एव ।
समीरणश्चोदयिता भवेति व्यादिश्यते केन हुताशनस्य ॥ २१ ॥
तथेति शेषामिव भर्तुराज्ञामादाय मूर्ध्ना मदनः प्रतस्थे ।
ऐरावतास्फालनकर्कशेन हस्तेन पस्पर्श तदङ्गमिन्द्रः ॥ २२ ॥
स माधवेनाभिमतेन सख्या रत्या च साशङ्कमनुप्रयातः ।
अङ्गव्ययप्रार्थितकर्मसिद्धिः स्थाण्वाश्रमं हैमवतं जगाम ॥ २३ ॥
तस्मिन्वने संयमिनां मुनीनां तपःसमाधिः प्रतिकूलवर्ती ।
सङ्कल्पयोनेरभिमानभूतमात्मानमाधाय मधुर्जजृम्भे ॥ २४ ॥

---

20. ,,Hi dei supplices sunt, negotium ad tres mundos pertinet, tuo ,,arcu opus haud nimis crudele peragendum est. Eheu! exoptanda est ,,tua virtus!

21. ,,Atque hic deus veris, o cordium concussor, iniussus etiam tibi ,,socius adest: quis enim ventum hortatur, ut ignem excitet?"

22. ,,Fiat!" Ita domini iussum, veluti sertum, capite recipiens, Kámas abiit, atque Indras corpus illius tetigit manu sua, quae Airávatae percussionibus obduruerat.

23. Ille, comitante Mádhava, amico dilecto, et Rati, timore plena, vel corporis iactura negotium peragere statuens, abiit ad Sivae sedem solitariam in *Himavante.*

24. In illa castorum anachoretarum silva veris deus, piis meditationibus impedimenta struens, sese expandit, forma sumpta, quae Kámae superbiam excitavit.